

ἐκείνου;» ἐν ᾧ σήμερον μὲ τὴν τελειότητα τῶν νόμων καὶ τὰς μυριάδας τῶν βιβλίων καὶ θεωριῶν, ἀμφιβάλλω ἂν παρέρχηται ἡμέρα χωρὶς νὰ ἐπιβάλωσι τὰ ποινικὰ δικαστήρια, οὐ μόνον τῆς Ἑλλάδος ἀλλὰ καὶ τοῦ ἄλλου πεπολιτισμένου κόσμου, τὰ ἔξοδα πολλῶν, ἂν μὴ τῶν πλείστων δικῶν εἰς βάρος τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου· ἀλλ' ἡ περαιτέρω ἐξέτασις τοῦ ζητήματος διαφεύγει τὰ ὄρια τῶν ἐλαφρῶν τούτων γραμμῶν, δι' ὧν ἀπλῶς δίδεται νύξις καὶ ἀφορμὴ εἰς σκέψεις σπουδαιότερας περὶ μετριάσμοῦ τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος «βάρους τοῦ Δημοσίου.» κλπ.

Ἐν Κερκύρα, 9 Ἰουλίου 1890

ΤΙΜΟΛΕΩΝ ΑΜΠΕΛΑΣ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΙΤΑΛΙΑΝ

(sonnetto)

ΟΤΑΝ ὁ ἔνθους Βάρδος Σου, ὦραϊα Ἰταλία,
τὴν ἀτολμὴν σου καλλονὴν ἀπὸ ψυχῆς ἐθρήνει
καὶ κατηρᾶτο τῶν σκληρῶν τυράννων σου τὰ σμήνη
ἄτινα σὲ συνέπνιγον ἐν στυγερᾷ δουλείᾳ,

Ἴσως εὐοίωνον χρησμὸν ἢ πάτριος Πυθία
τῷ ἐψιθύριζ' εἰς τὸ οὖς ὅτι ποτὲ θά γίνη
ἢ νωχελῆς Κυθήρεια ἀρήτιος Ἀθήνη
καὶ ὅτι πάλιν θ' ἀναστῆ ἢ νύμφη τοῦ Ἀδρία.

Καὶ ἤδη πλέουσι παντοῦ οἱ κραταιοὶ σου στόλοι
καὶ κλίνουσιν ὑπόδουλοι τῆς Ἀφρικῆς αἱ χῶραι
ἐνῷ σὲ χαιρετίζουσιν ἀμφότεροι οἱ πόλοι.

Εἶσαι ὦραϊα κ' ἰσχυρά· τὴν γῆν πλὴν τῶν Πλατῶνων,
ἐνθα πλανῶνται αἱ σεμναὶ τῆς Μνημοσύνης κόραι,
τὸ πνεῦμα καὶ ἡ γλῶσσά σου τὴν συγκινοῦσι μόναί.

(Πειραιεύς, 1890)

Γ. Κ. ΣΤΡΑΤΗΓΗΣ